

[Boligministeren]

len i første omgang og der derudover kan optages realkreditlån på 80 pct. og kommunen betaler afdragene på disse realkreditlån, så er staten fortsat med i forbindelse med den løbende støtte, og derfor er det vel ikke urimeligt at tale om medfinansiering. Jeg tror, at en meget stor del af dette vil vi have bedre grundlag for at diskutere, når vi får de konkrete lovforslag frem her i folketingssalen, og jeg har forstået, at det vil ske torsdag i næste uge.

Jeg sagde før, at vi har aktiviteter i gang på en lang række områder. Det gælder også inden for den almennyttige sektor, hvor sidste forårs vedtagelse om de såkaldt samspilramte byggerier jo resulterede i nedsættelse af et udvalg, som skal se på hele den almennyttige boligsektors fremtid. Vi forventer, at der kommer et resultat fra det udvalg i løbet af 1986.

Det gælder også, når vi ser på den private udlejningssektor. Der er jo flere, der har været inde på lejelovgivningen. Vi har netop nu modtaget høringssvarene – jeg tror, de sidste er ved at indløbe i disse dage – vi har fået mange reaktioner, og det er klart, at vi skal have mulighed for at vurdere disse svar, at samle dem sammen, og vi skal så derefter have udarbejdet det endelige lovforslag. Det er stadig væk mit håb – og det er vores hensigt – at kunne fremsætte det lovforslag i indværende folketingssamling.

Det gælder også, når vi taler om byfornyelsesaktiviteterne. Flere har været inde på lovforslag nr. L 70 fra sidste år om valgfrihed mellem indekslån og almindelige kommunallån. Vi har netop inviteret socialdemokratiet og det radikale venstre til en ny runde om disse spørgsmål. Jeg håber fortsat, det vil være muligt at finde frem til en løsning. Jeg tror, byfornyelsesaktiviteterne vil gå mere eller mindre i stå, hvis ikke vi får klaret det problem. Vi må erkende, at vi har forsøgt mange forskellige modeller, og jeg vil nok sige, at med de forudsætninger, hr. Torben Lund stiller op, skal man være mere end almindelig troldmand, hvis sådan noget skal kunne lade sig gøre. Men det er klart, at vi gerne vil gøre et forsøg, og ellers må vi jo se, hvordan flertallet kan samles omkring et konkret forslag.

Så er der flygtningeproblemet, hvor alle ved, at der er nedsat et udvalg her for nylig. Der har været spurgt om, hvordan ejerboli-

gerne kommer ind i hele det problem. Det skal jeg ikke gøre mig klog på her i dag; det er bl.a. derfor, vi har nedsat et udvalg. Men når det er nævnt, skyldes det jo, at her var også en mulighed. Kommunerne kunne anskaffe sig ejerboliger i visse tilfælde. Jeg tror, det var formanden for Kommunernes Landsforening, der i sin tid pegede på det. Jeg vil gerne sige med det samme, at jeg ikke tror, at det er det område, der vil blive brugt mest til løsning af disse problemer, men jeg er meget glad for, at bl.a. udlejernes organisationer, Boligselskabernes Landsforening, kommunerne og Dansk Flygtningehjælp har givet tilsagn om at deltage i arbejdet med at finde frem til løsning af flygtningenes boligproblemer. Vi håber, at dette arbejde kan foregå forholdsvis hurtigt, så vi kan se resultater også her.

Jeg lagde mærke til, at hr. Torben Lund i sit indlæg ikke sagde ret meget om den første del af redegørelsen, det, vi kan kalde den byggepolitiske redegørelse. Jeg vil bede hr. Torben Lund om at lægge mærke til, at redegørelsen både drejer sig om bygge- og om boligpolitikken. Derfor finder jeg, at det er højst relevant, at vi også får en vurdering af situationen, både den beskæftigelsesmæssige, aktivitetsmæssige og den økonomiske problemstilling omkring hele byggeriet, med i en sådan redegørelse. Men hvis jeg må tage hr. Torben Lunds manglende bemærkninger om disse ting som udtryk for en form for enighed i det, der står, er jeg selvfølgelig godt tilfreds.

Der er sagt, og det ved vi også, at der er stor efterspørgsel efter boliger. Jeg vil dog pege på, når man går ind i en meget voldsom kritik af regeringen på dette område, at vi faktisk har de største kvoter for støttet byggeri nogen sinde i 1985 og endnu højere i 1986. Det er, ligesom man har en tendens til altid at springe over de rent faktiske forhold og kun tale om forskellige former for ønsketænkning i den forbindelse.

Jeg har også med interesse lyttet til socialdemokratiets meget store interesse for lette kollektive boliger. Den har vi ikke rigtig mærket før i tiden. Jeg ved ikke, om den kommer nu, hvor der er udsigt til, at de forsvinder. Det er jo også højst interessant.

Så har der jo været en del kritik af midlerne til byfornyelse, og det forstår jeg egentlig heller ikke rigtig. Jeg vil gøre opmærksom